

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG HANDELSDEPARTEMENTET

KOMM. OG REG. DEP
09 DES 2005
05/2258-135
451.0
B6 184 / GAH

Kommunal- og regionaldepartementet
Postboks 8112 Dep
0032 OSLO

Deres ref
05/2258-1 GAH

Vår ref
200503157-7/ENR

Dato
09.12.2005

NOU 2005:12 Mer effektiv bygningslovgivning II

Vi viser til oversendelse av 18.7.2005 og avtale med avdelingsdirektør Molnes om utsatt høringsfrist.

Siden det tidligere ikke er blitt foretatt noen helhetlig gjennomgang av bygningsdelen i plan- og bygningsloven er det positivt av Kommunal- og regionaldepartementet har tatt initiativet til opprettelse av Bygninglovutvalget. De mange delrevisjonene som har vært foretatt gjennom årene understreker behovet for en helhetlig gjennomgang slik som utvalget nå har gjort. Det er i denne sammenheng positivt at utvalgets vurderinger og forslag i hovedsak er enstemmige.

Et sentralt område i utvalgets mandat har vært å foreta en total gjennomgang av bygningslovgivningen med sikte på forenkling av regelverket. Etter vår vurdering viser utvalget til flere områder hvor det er mulig med forenkling og økt effektivitet. Vi vil spesielt fremheve ordningen med økt bruk av forhåndskonferanse, samordning av plan og byggesak samt lovfesting av regler om forhandlinger og mekling i byggesaker. Vi anser utredningen til bygningslovutvalget som et godt utgangspunkt for en enklere og mer effektiv byggesaksprosess. Det forutsetter imidlertid at en i det etterfølgende forskriftsarbeidet også legger vesentlig vekt på forenkling, effektivitet og brukervennlighet slik som utvalget har gjort i sin utredning.

Når det gjelder lovens formålsbestemmelse legger utvalget opp til en kortere og mer konsis bestemmelse enn dagens bestemmelse i plan- og bygningsloven. Enkelte verdier og hensyn tas imidlertid med, f. eks. bærekraftig utvikling. Verdiskaping i næringslivet er en forutsetning for fortsatt velferd i samfunnet. Siden plan- og bygningsloven er en

Postadresse	Kontoradresse	Telefon	Nærings- og handelsøkonomisk avdeling	Saksbehandler
Postboks 8014 Dep	Einar Gerhardsens plass 1	22 24 90 90	Telefaks	Einar N. Ruud
0030 Oslo		Org no. 972 417 890	22 24 05 05	22 24 67 39

sentral rammebetingelse for næringslivet er det viktig at loven bidrar til å legge til rette for verdiskaping for å finansiere samfunnets fellesgoder. Vi foreslår i samsvar med dette at *verdiskaping* tas inn i forslag til § 1-1 Lovens formål annet ledd som et eget punkt det skal tas hensyn til ved planlegging etter loven.

Bygningslovutvalget foreslår at det opprettes en Byggteknisk nemnd med høy kompetanse. Nemnda kan gi rådgivende uttalelser om funksjonsbaserte tekniske løsninger i bygg og anlegg etter henvendelse fra prosjekterende. Dette gjelder særlig kravene i Teknisk forskrift av 22. januar 1997 nr. 33 (TEK). Kravene i TEK gjelder i utgangspunktet for alle byggearbeider. Dersom det er nødvendig med en egen nemnd for å tolke kravene i TEK reiser vi spørsmålet om det i stedet for etablering av en egen nemnd er mer hensiktsmessig med en grundig revisjon av TEK slik at forskriften blir mer tilgjengelig for de prosjekterende.

Dersom det opprettes en egen nemnd foreslår vi at den i sitt arbeid prioriterer saker som kan ha overføringsverdi til andre tiltak og hvor flere prosjekterende kan ha nytte av vurderingene til nemnda. Dette bør være førende for arbeidet til nemnda. Vi er enige med utvalget i at en eventuell nemnd skal finansieres gjennom gebyrer og vil påpeke at gebyrene bør være til selvkost. Vi foreslår imidlertid at behovet for en landsdekkende nemnd først utredes nærmere.

Utvalget legger opp til at søknadssystemet gjøres enklere ved at kategoriene meldepliktige tiltak og enkle tiltak sløyfes. Dette innebærer et system der et tiltak enten omfattes av søknadsplikten eller er unntatt fra søknadsplikten. Etter utvalgets forslag vil tidligere meldepliktige tiltak bli søknadspiktige. Vi er enige i at kategoriene meldepliktige og enkle tiltak sløyfes. Dette bør imidlertid ikke medføre at kommunen samlet må behandle flere tiltak enn det de gjør i gjeldende lov.

Det fremgår i utredningen at det fra flere hold er pekt på at det bør være en nedre grense mot små bagatellmessige tiltak som er av mindre offentlig eller samfunnsmessig betydning. Etter vår vurdering er det viktig at kommunene ikke bruker ressurser på å behandle bagatellmessige tiltak uten samfunnsmessig betydning. Vi vil anbefale at Kommunal- og regionaldepartementet i forbindelse med oppfølging av utvalgets forslag nærmere vurderer muligheten for å innføre en nedre grense mot behandling av denne typen tiltak.

Utvalget oppfordrer til økt bruk av forhåndskonferanse i byggesaker. Vi er enige i at denne ordningen bør styrkes da den kan være nyttig for tidlig avklaring i byggesaken og være til fordel både for kommune og utbygger. Det vil være hensiktsmessig om en på forhåndskonferansen kan legge opp en forutsigbar behandling av både plansak og byggesak hvor det settes tidsfrister for den administrative behandlingen i kommunen. For å lykkes i dette er det etter vårt syn avgjørende at kommunens representanter på konferansen har de nødvendige fullmakter.

Vårt inntrykk er at det i dag ofte først skjer en egen behandling av plansaken og en etterfølgende behandling av byggesaken. En slik prosess kan være kostnadskrevende og uforutsigbar for utbygger. Det er derfor positivt at utvalget foreslår en lovfestet adgang til felles behandling av plan- og byggesak. For å få til en best mulig fungerende prosess tror vi det vil være avgjørende å utnytte de effektiviseringsmuligheter som forhåndskonferansen kan gi. Vi er enige med utvalget i at en felles behandling av plan- og byggesak skal være en frivillig ordning.

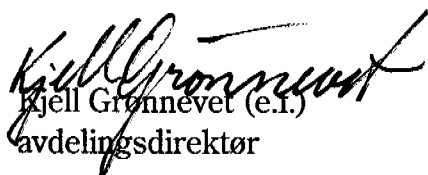
Når det gjelder mineraldrift foreslår vi at det gjøres unntak fra byggesaksreglene for mineraldrift i saksbehandlingsforskriften til plan- og bygningsloven (SAK). Vi viser til tidligere avholdt møte med Kommunal- og regionaldepartementet om saken og vil komme tilbake til dette i forbindelse med arbeidet med ny minerallov.

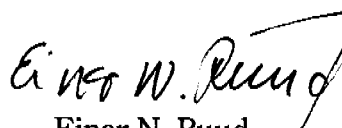
Etter Nærings- og handelsdepartementets oppfatning passer byggesaksreglene ikke nødvendigvis godt på uttak av mineraler. Regler om oppføring av bygg passer f. eks. ikke på uttak av mineraler som i praksis skjer ved at forekomsten nedbygges. Reglene om sluttkontroll og ferdigattest vil ha lite for seg, da nedbygging av en forekomst vil kunne ta opptil femti år.

Videre mener vi at det kan være hensiktsmessig å vurdere om ikke reglene om ansvar og ansvarsrett i plan- og bygningsloven heller bør erstattes av reglene om godkjenning og tilsyn fra Bergvesenet. Mineralvirksomhet er et spesielt fagområde med særskilte kompetansekrav, og vi antar at det er vanskelig for den enkelte kommune å ha den nødvendige kompetanse på området. Bergvesenet er det sentrale fag- og kompetanseorganet på mineralvirksomhet i landet. Vi mener at det derfor vil være en bedre løsning sett både fra myndighetenes ståsted og næringens side at Bergvesenet skal godkjenne aktører som skal drive mineralvirksomhet.

Heller ikke de materielle byggesaksreglene i plan- og bygningsloven passer godt på mineralforekomster, f.eks regler om plassering i terrenget etter pbl § 70, § 84 om høyde og form på terreng m.v.

Med hilsen

Kjell Grønnevet (e.l.)
avdelingsdirektør

Einar N. Ruud
seniorrådgiver